

Palestina i el cansament del món

CARLOS ELORDI

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 22.11.09

Encara que tots els experts coincideixen a afirmar que cap dels problemes del Pròxim Orient, del món àrab ni, evidentment, el contenciós amb l'Iran es resoldran sense aconseguir alhora avanços importants en la qüestió palestina, la premsa occidental sembla haver-se oblidat de l'assumpte. El fet que el rotatiu *Le Figaro* li dediqués dimecres el seu primer editorial és excepcional. Que potser també es pot entendre per l'interès de la presidència francesa, recentment renovat amb la visita de Nicolas Sarkozy a l'Iraq, de jugar un paper rellevant en aquesta zona del món en què des de fa més d'un segle la diplomàcia de París ha estat, d'una manera o d'una altra, molt present.

I és que l'editorial de *Le Figaro*, un diari sempre fidel a l'esperit tan poc proamericanista de la dreta francesa –encara que no en la seva versió més agra–, es limita a criticar la política nord-americana sobre el tema: **«L'esperança que havia despertat el discurs que Barack Obama va pronunciar al Caire el 4 de juny passat s'ha dissipat en menys de sis mesos. En absència d'una orientació diplomàtica clara per part dels Estats Units, els israelians i els palestins han tornat a una espiral d'accions unilaterals que únicament pot servir per agreujar les tensions. Fins i tot el diari israelià Haaretz diu que Benjamin Netanyahu s'aprofita de la 'debilitat del president nord-americà'. Fa la impressió que Barack Obama ha perdut el control de la situació»**. Gairebé faltava afegir-hi que Nicolas Sarkozy pot omplir aquest espai.

Una altra de les rares aportacions occidentals al debat sobre el Pròxim Orient la feia diumenge passat Andrew Sullivan des de les pàgines del *Sunday Times*. I no gaire lluny de la línia expressada per *Le Figaro*, encara que en aquest cas no negant la possibilitat que el panorama canviï a mitjà termini: «Des que va arribar al Govern, l'objectiu de Netanyahu ha estat molt simple: neutralitzar la presidència d'Obama. I en aquests primers mesos, ha aconseguit una clara i decisiva victòria tàctica. Israel, per ara, guanya i sembla disposat fins i tot a humiliar el nou president nord-americà. Un petit país, que cada any rep tres milions de dòlars dels Estats Units, és capaç d'anul·lar el primer moviment decisiu del seu president al Pròxim Orient».

Es diria que fins i tot això li està sortint malament a Obama. Aquesta setmana, la premsa nord-americana –certament, uns diaris més que els altres-- l'acusava d'haver tornat de Pequín amb les mans buides. En aquests mateixos diaris, es consolida la sensació que l'anunciat i moltes vegades endarrerit pla d'acció a l'Afganistan no servirà de gaire cosa. «Obama ha fallat al món en el canvi climàtic», deia així mateix aquest dijous el setmanari alemany *Der Spiegel*.

Però enmig d'aquest cor d'acusacions, crida l'atenció la posició diferent d'alguns diaris del Pròxim Orient, per als quals Obama no és l'únic culpable del fracàs en el contenciós palestí. Justament un diari palestí, *Al Hayat Al Jadida*, ha escrit: «A la vista que el camp de la pau s'ha reduït pràcticament al no-res i que els règims àrabs enrocats en el poder aconsegueixen el suport de les masses per mantenir l'estatu quo, és lícit preguntar-nos si algú vol la pau al

Pròxim Orient. Tot sembla indicar que solament fora de la nostra regió es pensa en la pau. El clima de guerra que hi ha a la zona ha reduït al no-res l'optimisme –probablement injustificat– que va suscitar l'arribada d'Obama a la Casa Blanca».

No menys clar ho deia dimecres Rami G. Khouri al diari libanès *Daily Star*: «A poc a poc, el món s'ha cansat dels palestins, almenys pel que fa a la seva activitat política. I també el món àrab. Fa alguns anys, milers de persones haurien marxat pels carrers del Caire per recolzar els palestins contra les polítiques d'ocupació i colonització d'Israel. Aquesta setmana, els egipcis han sortit al carrer a recolzar el seu equip de futbol abans del partit de classificació per al Mundial contra Algèria. La colonització i els crims de guerra d'Israel continuen existint, però s'escapen de l'atenció política com a conseqüència de la incompetència dels dirigents palestins».